

Wtorek, 8 października 2013

d) podczas negocjacji porozumienia powinny zostać zbadane możliwości ewentualnego przekazywania pomocy rozwojowej przewidzianej dla obszaru w ramach EFR za pośrednictwem Agencji Forum Wysp Pacyfiku ds. Rybołówstwa, jako że państwa AKP regionu Pacyfiku nie posiadają potencjału ludzkiego i technicznego umożliwiającego odpowiednie wykorzystanie tych środków;

17. podkreśla, że w końcowym etapie tego procesu należy wypracować podejście o charakterze wyłącznie regionalnym, które powinno przyjąć formę wielostronnego porozumienia o współpracy w zakresie sektora rybołówstwa z państwami sygnatariuszami umowy o partnerstwie gospodarczym, umożliwiające flocie unijnej dostęp do zasobów w obrębie wyłącznych stref ekonomicznych tych państw;

18. zaleca, aby Komisja wzięła pod uwagę tę strategię połowową w odniesieniu do regionu Pacyfiku, jak również aby uwzględniła cechy szczególne państw wyspiarskich podczas weryfikacji umowy z Kotonu;

19. podkreśla, że Parlament musi być odpowiednio zaangażowany w przygotowanie i proces negocjacji, a także w długoterminowe monitorowanie i ocenę funkcjonowania umów dwustronnych zgodnie z postanowieniami TFUE; utrzymuje, że Parlament powinien być niezwłocznie i w pełni informowany, na równi z Radą, na wszystkich etapach procedury zawierania umów o partnerstwie w sprawie połowów, zgodnie z art. 13 ust. 2 oraz art. 218 ust. 10 TFUE; przypomina swoje zdanie, że Parlament powinien być reprezentowany przez obserwatorów na posiedzeniach wspólnego komitetu przewidzianego w ramach umów w sprawie połowów; domaga się, aby w posiedzeniach tych uczestniczyli również obserwatorzy reprezentujący społeczeństwo obywatelskie, w tym sektora rybołówstwa – zarówno z UE, jak i z państw trzecich;

o

o o

20. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszego sprawozdania Radzie, Komisji oraz Europejskiej Służbie Działań Zewnętrznych.

P7_TA(2013)0403

Ograniczenia rybołówstwa a wody podlegające jurysdykcji danego państwa na Morzu Śródziemnym i Morzu Czarnym – rozwiązanie konfliktu

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 8 października 2013 r. w sprawie ograniczeń w dziedzinie połowów i wód terytorialnych Morza Śródziemnego i Morza Czarnego – metody rozwiązywania konfliktów (2011/2086 (INI))

(2016/C 181/07)

Parlament Europejski,

— uwzględniając Konwencję Narodów Zjednoczonych o prawie morza z dnia 10 grudnia 1982 r. (UNCLOS),

— uwzględniając umowę z 1995 r. w sprawie wykonania postanowień Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza z dnia 10 grudnia 1982 r. odnoszących się do ochrony i zarządzania zasobami rybnymi międzystrefowymi i zasobami rybnymi masowo migrującymi,

— uwzględniając Kodeks odpowiedzialnego rybołówstwa Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa (FAO) przyjęty na konferencji FAO w październiku 1995 r.,

— uwzględniając Konwencję o ochronie Morza Czarnego przed zanieczyszczeniem, podpisaną w kwietniu 1992 r. w Bukareszcie,

Wtorek, 8 października 2013

- uwzględniając Konwencję o ochronie środowiska morskiego i regionu przybrzeżnego Morza Śródziemnego, podpisaną w lutym 1976 r. w Barcelonie i zmienioną również w Barcelonie w czerwcu 1995 r., oraz protokoły do tej konwencji;
- uwzględniając strategiczny plan działania na rzecz ochrony i odnowy środowiska i Morza Czarnego, przyjęty w kwietniu 2009 r. w Sofii,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/56/WE z dnia 17 czerwca 2008 r. ustanawiającą ramy działań Wspólnoty w dziedzinie polityki środowiska morskiego (dyrektywa ramowa w sprawie strategii morskiej) ⁽¹⁾,
- uwzględniając wniosek Komisji dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającej ramy planowania przestrzennego obszarów morskich oraz zintegrowanego zarządzania strefą przybrzeżną (COM(2013)0133),
- uwzględniając [część VII dotyczącą polityki zewnętrznej] rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr .../2013 w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa ⁽²⁾,
- uwzględniając rezolucję z dnia 20 stycznia 2011 r. w sprawie strategii UE na rzecz regionu Morza Czarnego ⁽³⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 13 września 2011 r. w sprawie bieżącego i przyszłego zarządzania rybołówstwem na Morzu Czarnym ⁽⁴⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 22 listopada 2012 r. w sprawie zewnętrznego wymiaru wspólnej polityki rybołówstwa ⁽⁵⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów z dnia 10 października 2007 r. zatytułowany „Zintegrowana polityka morska Unii Europejskiej” (COM(2007)0575),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 21 października 2010 r. w sprawie zintegrowanej polityki morskiej – ocena dokonanych postępów i nowe wyzwania ⁽⁶⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji do Rady i Parlamentu Europejskiego z dnia 11 września 2009 r. zatytułowany „W kierunku zintegrowanej polityki morskiej zmierzającej do lepszego zarządzania Morzem Śródziemnym” (COM(2009)0466),
- uwzględniając europejską politykę sąsiedztwa i powiązane instrumenty finansowania;
- uwzględniając komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 września 2010 r. zatytułowany „Wiedza o morzu 2020 – dane morskie i obserwacje środowiska morskiego na rzecz inteligentnego i zrównoważonego rozwoju” (COM(2010)0461),
- uwzględniając program ENPI w zakresie współpracy transgranicznej w obrębie basenu Morza Śródziemnego na lata 2007–2013 przyjęty przez Komisję w dniu 14 sierpnia 2008 r.,
- uwzględniając komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów z dnia 13 września 2012 r. zatytułowany „Niebieski wzrost – szanse dla zrównoważonego wzrostu w sektorach morskich” (COM(2012)0494),
- uwzględniając art.48 Regulaminu,

⁽¹⁾ Dz.U. L 164 z 25.6.2008, s. 19.

⁽²⁾ Zob. dok. Rady nr...

⁽³⁾ Dz.U. C 136 E z 11.5.2012, s. 81.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 51 E z 22.2.2013, s. 37.

⁽⁵⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0461.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 70 E z 8.3.2012, s. 70.

Wtorek, 8 października 2013

- uwzględniając sprawozdanie Komisji Rybołówstwa oraz opinię Komisji Rozwoju (A7-0288/2013),
- A. mając na uwadze, że rozwój urbanistyczny w regionie Morza Śródziemnego może osiągnąć w 2025 r. poziom 60 %, przy czym jedna trzecia ludności będzie skupiona na obszarach przybrzeżnych, co sprawi, że zapotrzebowanie na wodę i zasoby rybne zwiększy się dwukrotnie;
- B. mając na uwadze, że na Morzu Śródziemnym odbywa się 30 % światowego ruchu morskiego;
- C. mając na uwadze, że Morze Śródziemne i Morze Czarne mają szczególne cechy z punktu widzenia oceanograficznego, rybackiego, środowiskowego i społeczno-gospodarczego;
- D. mając na uwadze, że zarządzanie obszarami morskimi i przybrzeżnymi jest złożone i wymaga udziału wielu organów publicznych i podmiotów prywatnych;
- E. mając na uwadze, że baseny Morza Śródziemnego i Morza Czarnego mają bardzo niski wskaźnik wymiany wody (odpowiednio 80-90 i 140 lat) i z tego powodu są wyjątkowo wrażliwe na zanieczyszczenie morza;
- F. mając na uwadze, że około 75 % stad rybnych w Morzu Śródziemnym jest przelawianych;
- G. mając na uwadze, systemy prawne regulujące dostęp statków do łowisk krajowych różnią się w zależności od przynależności państwowej statku;
1. wyraża zaniepokojenie coraz większą konkurencją o kurczące się stada i zasoby morskie, co wywołuje regionalne napięcia i ewentualne spory o obszary morskie między państwami nadbrzeżnymi; w związku z tym wzywa do nasilenia wysiłków na szczeblu regionalnym, krajowym i unijnym, zmierzających do lepszego uregulowania kwestii dostępu do zasobów;
 2. wzywa wszystkie państwa nadbrzeżne do wzmożenia starań zmierzających do stopniowego położenia kresu zjawisku przelawiania w Morzu Śródziemnym i Morzu Czarnym, ponieważ kurczące się stada zwiększą możliwości wystąpienia konfliktów na tym obszarze;
 3. głęboko wierzy, że pokojowe rozwiązywanie sporów dotyczących obszarów morskich i wyznaczania granic morskich zgodnie z prawami i obowiązkami państw członkowskich i krajów trzecich na mocy prawa unijnego i międzynarodowego, w szczególności Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza, jest głównym elementem dobrego zarządzania oceanami;
 4. uważa, że gospodarka morska na Morzu Śródziemnym i Morzu Czarnym wymaga większej spójności politycznej i większej współpracy między zainteresowanymi państwami nadbrzeżnymi; podkreśla ważną rolę, jaką odgrywają dwustronna współpraca i porozumienia międzynarodowe, zważywszy, że większość państw położonych nad Morzem Czarnym i Morzem Śródziemnym nie należy do UE i w związku z tym nie musi przestrzegać przepisów prawa unijnego;
 5. z zadowoleniem odnosi się do roli, jaką odgrywa Komisja Europejska w promowaniu solidniejszego i lepiej zorganizowanego dialogu z nienależącymi do UE państwami położonymi nad Morzem Śródziemnym i Morzem Czarnym w sprawie zarządzania wspólnymi stadami w basenach tych mórz; zachęca Komisję do nasilenia wysiłków w tym zakresie i przyjęcia podejścia regionalnego;
 6. uważa, że gospodarka morska w regionie Morza Śródziemnego i Morza Czarnego daje okazje do rozwijania stosunków międzynarodowych i do skutecznego zarządzania regionem;
 7. podkreśla, że konkurencja o ograniczone stada rybne i zasoby morskie może stać się źródłem tarć z krajami trzecimi; wzywa UE i państwa członkowskie do współpracy, aby zapewnić bezpieczeństwo i ochronę europejskich wód przybrzeżnych i terytorialnych, wyłącznych stref ekonomicznych, szelfu kontynentalnego, infrastruktur morskich i zasobów morskich, a także nadzór i kontrolę nad nimi; zauważa, że UE powinna utrzymać ważną rolę polityczną w tym zakresie i starać się zapobiegać międzynarodowym sporom;

Wtorek, 8 października 2013

8. wzywa UE do zastosowania środków dyplomatycznych w celu wspierania dialogu między państwami członkowskimi i krajami trzecimi tak, aby zapewnić z ich strony poszanowanie zasad wspólnej polityki rybołówstwa UE oraz kontrolować przestrzeganie tych zasad; podkreśla, że w szczególności kraje kandydujące do przystąpienia do UE powinny przestrzegać zasad polityki rybołówstwa UE, a także odpowiednich przepisów unijnych i międzynarodowych mających zastosowanie do działalności rybackiej;
9. zauważa, że na 21 państw śródziemnomorskich trzy nie podpisały ani nie ratyfikowały Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza; zwraca się do Komisji, aby zaapelowała do tych krajów, w szczególności jeżeli kandydują one do przystąpienia do UE, aby zostały stronami konwencji i stosowały jej przepisy jako nieodłączny element ram regulacyjnych UE dotyczących spraw morskich;
10. wzywa Komisję i kraje trzecie do opracowania regionalnego podejścia do ochrony ryb i do rybołówstwa w wodach Morza Śródziemnego i Morza Czarnego przy uwzględnieniu transgranicznego wymiaru rybołówstwa i faktu, że niektóre gatunki są gatunkami migrującymi; podkreśla w związku z tym znaczącą rolę, jaką odgrywa Generalna Komisja Rybołówstwa Morza Śródziemnego (GFCM) w zapewnianiu równych warunków konkurencji, oraz ważną rolę, jaką odgrywa ona jako regionalne forum zapewniające zrównoważone rybołówstwo na Morzu Czarnym;
11. podkreśla potrzebę ochrony środowiska i zrównoważonego rozwoju w tych basenach, a także potrzebę nasilenia starań zmierzających do osiągnięcia gospodarki morskiej i kontroli zgodnych z prawem międzynarodowym – w szczególności z Konwencją Narodów Zjednoczonych o prawie morza – jako sposobu przyczynienia się do poprawy ochrony środowiska na obszarach przybrzeżnych i morskich;
12. uważa, że zintegrowana polityka morska, a w szczególności planowanie przestrzenne obszarów morskich, może odgrywać główną rolę w zapobieganiu konfliktom między państwami członkowskimi UE, jak również państwami trzecimi;
13. zachęca państwa członkowskie do wprowadzenia zintegrowanego zarządzania strefą przybrzeżną oraz przestrzennego planowania obszarów morskich – produkcji morskiej energii wiatrowej, układania kabli i rurociągów podwodnych, transportu morskiego, rybołówstwa i akwakultury, wyznaczania obszarów, w których prowadzone jest zarybianie – w ramach strategii na rzecz „niebieskiego” wzrostu oraz zgodnie z istniejącymi porozumieniami zawartymi z państwami ościennymi, w tym z państwami trzecimi położonymi nad tym samym morzem regionalnym;
14. zachęca do utworzenia stref morskich, w szczególności w wyłącznych strefach ekonomicznych, co nie tylko poprawi ochronę łowisk i gospodarowanie nimi na obszarach położonych poza wodami terytorialnymi, lecz również będzie wspierać zrównoważone zasoby rybne, ułatwi kontrolę nad połowami NNN (nielegalnymi, nieraportowanymi i nieuregulowanymi) oraz zwalczanie takich połowów, a także ulepszy gospodarkę morską w tych basenach; podkreśla, że UE powinna udzielać wskazówek państwu członkowskiemu, koordynować je i wspierać w tym zakresie;
15. wzywa Komisję do głębszego rozważenia tych zagadnień z myślą o zapewnieniu spójności między odpowiednimi dziedzinami polityki UE, w szczególności takimi jak wspólna polityka rybołówstwa i zintegrowana polityka morska, oraz do wspierania tej spójności i równych szans zarówno w obrębie UE, jak i w odniesieniu do sąsiadujących krajów partnerskich, za pomocą ścisłej współpracy i intensywnego dialogu;
16. podkreśla znaczenie, jakie ma przeprowadzanie oceny stad i wzywa do nasilenia współpracy między instytucjami naukowymi w obu basenach, w tym do wymiany danych naukowych i dzielenia się informacjami; uważa, że UE powinna promować i ułatwiać współpracę między zespołami naukowymi UE a ich odpowiednikami w innych państwach, nienależących do UE, oraz zachęcać do takiej współpracy; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę „Wiedza o Morzu 2020”, która ma na celu udostępnienie danych na temat środowiska morskiego wielu podmiotom potencjalnie zainteresowanym takimi danymi na szczeblu jednostek publicznych, ośrodków przemysłowych, naukowych i badawczych oraz społeczeństwa obywatelskiego;
17. wzywa do udoskonalenia systemu monitorowania i kontroli działalności rybackiej oraz nadzoru nad nią w ramach zintegrowanej perspektywy służącej większej ochronie ekosystemu w obu basenach, zgodnie z prawem unijnym i międzynarodowym, w szczególności Konwencją Narodów Zjednoczonych o prawie morza, co przyczyni się do długoterminowej zrównoważonej eksploatacji stad rybnych i do skuteczniejszego zwalczania połowów NNN;
18. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.